

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ · ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ 29^ο | ΑΘΗΝΑΙ | 15 ΜΑΪΟΥ 1915 | ΑΡΙΘΜΟΣ 1064

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

Υπάρχουν εις την ζωήν μοναδικαί στιγμαί τοῦ ἐνόητον τὰ μέλη μᾶς φυλῆς, ἐνὸς ἔθνους, μᾶς χώρας εἰς μίαν καὶ μόνην οἰκογένειαν μὲ ἀισθήματα κοινὰ καὶ κοινὰς ἐλπίδας καὶ συγκινήσεις.

Τὰς στιγμὰς αὐτὰς δὲν τὰς εἶχαμεν ζῆσαι ποτὲ ἕως τώρα τόσο ζωηρά, ὅσον κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας. Οὔτε κατὰ τὴν μακρινὴν ἐποχὴν μᾶς ἡττης τῆς πατρίδος, οὔτε κατὰ τὰ τρία τελευταία ἔτη τῶν θριαμβευτικῶν αὐτῆς νικῶν.

Οἱ ἔθνηκοι δεσμοὶ οἱ ἀναπτυχθέντες τότε εἴτε ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς, εἴτε ἀπὸ τὸν θρίαμβον τῆς νίκης εἶχαν φθάσει εἰς τὰ ἀνώτατα τοῦ πατριωτισμοῦ ὅρια, ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς τὸν ψυχικὸν παροξυσμὸν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ πόνου. Ἡ φοβερὰ πάλῃ τοῦ γίγαντος βασιλέως πρὸς τὸν γίγαντα θάνατον κατέρριψεν ἀπότομα τὸ record καθε ἀλλοῦ ἐθνικοῦ συναγεροῦ, ἐγεφύρωσε τὰς κοινωνικὰς ἀποστάσεις καὶ συνέδεσε μὲ δεσμοὺς ἀρρήκτους εἰς μίαν καὶ μόνην οἰκογένειαν τὴν φυλὴν ὀλόκληρον. Μέσα εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος, μὲ ὅλα τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς, ἡ ἔννοια τοῦ δοξασμένου παρελθόντος, καὶ τοῦ προσδοκωμένου μέλλοντος, συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν ζωήν καὶ τὴν σωτηριαν ἐνὸς ἀνθρώπου. Καὶ ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς

μετουσιώθη μέσα εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ πόνου εἰς κατὰ τόσο ὑψηλόν, τόσο θείον, ὥστε ὀλόκληρος ἡ φυλὴ νὰ πάσχη τὸν πόνον του καὶ νὰ ἀγωνιᾷ ἀγωνίαν θανάτου μὲ τὴν ἰδικήν του ἀγωνίαν.

Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ὀλόκληρον ἀπὸ τοῦ πλουσίου μεγάρου ἕως τὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι πλέον ὁ σκηπτροῦχος τοῦ θρόνου. Εἶναι ὁ ἐκλεκτός καὶ ὁ λατρευτός τῆς οἰκογενείας, εἶναι ὁ ἀγαπημένος πατέρας καὶ σύζυγος καὶ υἱὸς καὶ ἀδελφός. Ἐγινεν ἡ σὰρξ ἀπὸ τὴν σάρκα ὅλων μαζὴ τῶν Ἑλλήνων, ἔγινε τὸ αἷμα ἀπὸ τὸ αἷμα των, ἔγινεν ἡ ζωὴ των, ἔγινεν ἡ ψυχὴ των.

Ὁ κίνδυνός του κίνδυνος ὅλων μας, ἡ πληγὴ τοῦ πληγῆ μας, ὁ πόνος τοῦ πόνος μας, ὁ πυρετός του πυρετός μας. Ἀλγεὶ ἀλγοῦμεν, παραληρεὶ παραληροῦμεν, ἐλπίζει ἐλπίζομεν, ἀγωνιᾷ ἀγωνιῶμεν. Τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως τῆς φυλῆς ἔχει ἐξυπνήσει μέσα μας συνολικόν, ἰσχυρόν, ἀκράτητο. Εἶναι ὡς νὰ εὐρισκόμεθα πρὸ κινδύνου ὅλοι μαζὴ καὶ ὁ καθένας χωριστά. Εἶναι ὡς νὰ παλαίωμεν πρὸς τὴν κακίην μας μοῖραν καὶ νὰ φοβούμεθα μήπως πέσωμεν ἀδύνατοι καὶ ἄοπλοι ὑπὸ τὴν σκληρὰν ἀπόφασίν της. Εἶναι ὡς νὰ βλέπωμεν ἐμπρὸς μας τὸν παγετώδη σκελετὸν τοῦ θανάτου καὶ νὰ ἔχωμεν ὅλοι συνασπισθῆ διὰ νὰ τὸν νικήσωμεν. Καὶ διὰ τὸν νικήσωμεν μὲ τὴν δύναμιν τῆς λατρείας μας, μὲ τὸν ἠλεκτρισμὸν τῶν ψυχῶν μας, μὲ τὴν ὑπερέντασιν τῆς στοργῆς μας, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη με-

γάλη και επιβλητική κατά τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοῦ κινδύνου. Ποτὲ βασιλεὺς ἀπὸ τοὺς θρυλικούς τῆς Γραφῆς ἕως τοὺς ποιμενάρχας τῶν ἡρωϊκῶν μας χρόνων δὲν ἐθριάμβευσε τόσον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ Του, ὅσον ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Καὶ ποτὲ λαὸς δὲν παρουσίασε τὸ φαινόμενον λατρείας πρὸς τὸν βασιλέα του ὅσον ὁ Ἕλληνας λαός.

Ἀποκαλυφθῆτε οἱ σκηπτροῦχοι τῆς γῆς, οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ τύραννοι τῶν λαῶν πρὸ τῆς κλίνης τοῦ Μεγάλου Ἀσθενοῦς, ὁ ὁποῖος τοιαύτην ἐμπνέει πρὸς τὸν λαόν Του λατρείαν. Γονατίσατε πρὸ τοῦ ὠραίου θρόνου τῆς ἀγάπης, υἱοὶ βαρβάρων, τρομοκρατοῦντες καὶ θεμελιώνοντες τοὺς χρυσοῦς θρόνους σας ἐπάνω εἰς τὴν βίαν καὶ τὸν φόβον τῶν λαῶν σας. Ὑπεράνω ὅλων τῶν θησαυρῶν καὶ ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν ἀπεράντων χωρῶν σας ὑψοῦνται κραταὶ τὰ θεμέλια ἐνὸς θρόνου θρυλικῆς βασιλείας, μικρᾶς κατὰ τὰ ὅρια χώρας, ἀλλὰ μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς, ἀφοῦ τὸ μεγαλεῖον τῆς στηρίζεται εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς βασιλείας καὶ λαοῦ, ἐνωμένων μετὰ τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΙΔΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

— Παιδοτροφεῖο στὴ Σύρα; ἡρώτησα ἐκπληκτος ὅταν ἤκουσα πρώτην φορὰ νὰ ὁμιλοῦν δι' αὐτό. «Καὶ τί ἀποτελέσματα ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε ἐδῶ στὴν μικρὴ ἐπαρχία;»

— Ἔλα μὰ μέρα μαζί μου νὰ τὸ ἴδῃς, μοῦ εἶπε μὲ φίλη μου, μέλος τοῦ συμβουλίου. Δέχθηκα μὰ προθυμία.

Τὸ παιδοτροφεῖον μοῦ ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν μίαν ζεστής φωλιάς, μίαν μητρικῆς ἀγκαλιᾶς ποῦ ἀνοίγει μ' ἀγάπη γιὰ νὰ δεχθῆ καὶ νὰ προφυλάξῃ ὅσα παιδάκια προώρισε ἡ τύχη νὰ γνωρίσουν τὴν σκληρὰ φτώχεια, καὶ τῆς δυστυχίας, ἀπὸ τὴν περὶ τρυφερὴ ἡλιζία.

Ἡ μητέρα ποῦ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ξενοδουλεῖ, ἀντὶ νὰ ἐμπιστεύεται τὰ μικρὰ τῆς στὴν ἀδιάφορη γειτόνισα, ἐλεύθερα νὰ περνοῦν τῆς μέρες τῶν στὰ δρομάκια τῆς γειτονιάς, καὶ νὰ συνάξουν τὰ μικρόβια τῶν σωματικῶν καὶ ἡθικῶν ἀσθενειῶν, τ' ἀφίνει στὸ παιδοτροφεῖο κάθε πρωτὴ, καὶ τὸ βράδυ ὅταν ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τὴν δουλειὰ τῆς τὰ πέρνει. Ἐκεῖ τὰ παιδιὰ τῆς ἔχουν δωρεὰν ὄχι μόνον τροφὴν ὑγιεινὴν καὶ περιποίησιν, ἀλλὰ τοὺς δίδονται καὶ αἱ βάσεις μίαν καλῆς ἀνατροφῆς, ποῦ τόσον θὰ τοὺς χρη-

σιμεύσῃ ἀργότερα εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ ἡ κυρία τῆς ἐφορείας τὰ ἐπιβλέπουν ἀκούραστες, τὰ παρακολουθοῦν, τὰ καμαρώνουν.

Τὰ πολὺ μικρὰ σὲ χωριστὸ δωμάτιο εἶναι πλαγιασμένα στὰ ψάθινα κρεββατάκια τῶν. Ὅσα δὲν κοιμοῦνται, μᾶς γελοῦν ἤσυχα.

— Ποῦ εἶν' ὁ Μανωλάκης;

— Παίζει στὸ νηπιαγωγεῖο.

— Καὶ ἤπγαμε στὸ δωμάτιο ποῦ ὁ Μανωλάκης, ἓνα χαριτωμένο πλασματάκι δέκα μηνῶν εὐρίσκεται εἰς ἔκστασιν ἐμπρὸς σ' ἓνα μεγάλο τόποι.

— Εἶναι πειὰ μεγάλος γιὰ νὰ μένῃ πάντα μετὰ μωρὰ, καὶ τὸν φέρουν ἐδῶ ὅταν δὲν κοιμάται, μοῦ λέγει ἡ φίλη μου.

Τριγύρω του τ' ἄλλα παιδάκια ἕως τεσσάρων ἐτῶν παίζουν καθισμένα στῆς καρεκλίτσες τῶν. Δύο μικρούλες κρατοῦνται ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ μετὴν βοήθειαν τοῦ τοῖχου ποῦ στηρίζονται, δοκιμάζουν τὰ πρῶτα τῶν βήματα.

— Καὶ πόσα παιδιὰ ἔχετε; ἐρωτῶ.

— Ἐξήντα. Ἀλλὰ τὰ μεγαλῆτερα, ἀπὸ πέντε ἕως ἑπτὰ ἐτῶν, εἶναι στὴν τάξι των. Ὅταν, ὅπως τώρα ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς τὸ μάθημα γίνεται σ' ἓνα περιβόλι ἐδῶ κοντά. Δὲν θ' ἀργίσουν νὰ ἐπιστρέψουν, τὸ μεσημέρι πλησιάζει.

Πραγματικῶς σὲ ἴλιγο ὅλος αὐτὸς ὁ μικροκοσμος ἦταν συναγμένος ἐμπρὸς στοὺς ἄσπρους νηπιῆρας. Δύο νηπιαγωγοὶ τοὺς ἐπλυναν τὰ χέρια των, καὶ ἔπειτα ὅλα καθαρὰ, χαρούμενα, ἔτρεξαν στὴν τραπεζαρία τὸ καθένα στὴν θέσιν του. καὶ μετὰ ποῦ ἔλαμπαν ἀπὸ ἀνυπομονησία ἐπερήμεναν τὴν σειράν των νὰ σερβιρισθῶν ἀπὸ τὸ φαγητὸ ποῦ τόσον ὀρεκτικὰ ἐμύριζε.

Ἐνῶ ἐφεύγαμε ἐκύτταξα τὴν φίλην μου μ' ἓνα εἶδος σεβασμοῦ. Πῶς κατώρθωσαν εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς ἔτους νὰ κάμουν μίαν τελειάν ἀντιγραφὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν παιδοτροφείων μέσα στὴν ἐπαρχία ποῦ τόσο λίγος εἶναι ὁ κόσμος, καὶ τόσα ἐμπόδια παρουσιάζονται.

Ἡ κυρία Ἀδοσίδου, σύζυγος τοῦ Νομάρχου, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν κυρίαν Ε. Νικολαΐδου, καὶ μετὰ τὴν συνεργασίαν τῶν κυριῶν Μ. Ε. Τσιροπινᾶ, Υ. Ι. Γεωργιάδου, Α. Νεγρεπόντε, Β. Νεγρεπόντε καὶ Ε. Ροδοκανάκη ἔβαλε τὰς πρώτας βάσεις τοῦ ἰδρύματος.

Καὶ τὸ παιδοτροφεῖο ποῦ κάθε πρωτεύουσα μπορεῖ νὰ ζηλεύσῃ, στολιζέει τώρα τὴν μικρὰν πόλιν καὶ λέγει φανερὰ τὴν ἀξίαν τῶν κυριῶν τῆς, καὶ πόσα μποροῦν ἡ γυναῖκες νὰ ἐπιτύχουν, ὅταν ἐπιμένουν καὶ ξεύρουν νὰ ἐργασθῶν.

Μ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΠΕΤΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ ΤΗΣ κ. ΠΑΡΡΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ

Β'.

Ὁ πρῶτος ἐγγραφεὶς συνδρομητῆς ἦτο ὁ γέρον Ἐνιχ, βαυαρὸς, καθηγητῆς νομίζω τῆς μουσικῆς εἰς τὸ ὠδεῖον καὶ τῆς καλλιγραφίας εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Ἀπόδειξιν τοῦ ἔκαμα χειρόγραφον, διότι δὲν εἶχα σκεφθῆ ὅτι θὰ ἐνεγράφοτο ἀμέσως συνδρομηταὶ διὰ νὰ ἔχω ἔτοιμα διπλότυπα.

Τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον φύλλον ἐξεδόθησαν εἰς ἑπτὰ καὶ ὀκτῶ χιλ. ἀντιτύπων. ἐγράφησαν δὲ καὶ αὐτὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀπὸ ἐμέ. Ἡ ἰδέα μὲ εἶχεν ἀπορροφήσει τόσον ὥστε ἀδιάφορησα ἐντελῶς διὰ τὴν φόρμαν, καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος τοῦ ἔργου.

Ὁ τυπογράφος μου, ἓνας Βαρβαρήγος, εἶχε ἐκλέξει τὰ στοιχεῖα τοῦ τίτλου καὶ εἶχε ταξινομήσῃ τὴν ὕλην. Ἦτο αὐθαίρετος ὀλίγον, ὡς ἄνδρας, πεπειραμένος εἰς τὴν τέχνην του, ὡς ἔλεγε, καὶ ἐφαίνετο ἔτοιμος νὰ με κηδεμονεύσῃ.

Ὁ τίτλος ὁμοίαζε μετὰ τὰ στοιχεῖα τῶν ξυλοπινάκων τῶν παλαιῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων.

Εἰς τὸ β' φύλλον τοῦ ἐξήγησα νὰ τὸν ἀλλάξῃ καὶ μοῦ ἀπήντησεν, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐννοοῦσα ἀπὸ τέχνην. Ἐγραψα τότε εἰς τὸν γνωστὸν ἀριστοτέχνην κ. Θεμ. Ἀννινοῦ καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μοῦ σχεδιάσῃ ἓνα τίτλον, Ὁ κ. Ἀννινοῦ ἀνταπεκρίθη μετὴν συνήθη του ἀβρότητα εἰς τὴν παράκλησίν μου. Πρὸ τοῦ γνωστοῦ ὀνόματος ὁ τυπογράφος ὑπέκυψε. Εἰς τὰ πρῶτα φύλλα τὰ δικαιώματά του ἐφθάναν καὶ ἕως τὴν τυπογραφικὴν τελευταίαν διόρθωσιν. διότι ἐγὼ δὲν εἴξευρα τότε νὰ διορθώω.

Εὐθὺς ὡς ἐξησφαλίσθη ἡ διάδοσις, ἤρχισαν νὰ προσέρχονται καὶ συνεργάτιδες. Ἐγραψα εἰς ὅσας μοῦ ὑπέδειξαν, ἐπεσκεψθῆν μερικὰς ἀλλας καὶ ὅπως δήποτε ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων εἶχα ἐξασφαλίσει μερικὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα παρέταξα μετὰ τὸ ἰδικόν μου πρὸς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον ἐξήτει νὰ μάθῃ ἂν ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἐγραφαν.

Ἡ διάδοσις αὐτὴ εἶχε ριφθῆ ἐπιτηδείως ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἠθελαν νὰ πολεμήσουν τὸ ἔργον. Ὅπισω ἀπὸ τὴν Εὐαν, ἔγραφε κάποιος,

κρύπτεται γνωστότατος εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν κόσμος Ἀδάμ.

Κατασκοπεῖα ουστηματικῆ, τακτικῆ ἐγίνετο εἰς τὸ γραφεῖον μου, καθὼς καὶ εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Τὰ χειρόγραφα μου ἐκυκλοφοροῦσαν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ τυπογραφείου ὑφίσταντο τακτικὴν ἀνάκρισιν περὶ τῶν προσώπων, τὰ ὅποια συνήντων εἰς τὸ γραφεῖον μου.

Αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἐλάμβανα ἦσαν πολὺ περιέργοι. Κάποιος ἀνώτερος δικαστικὸς μοῦ ἔγραφε: Πῶς τολμάτε νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς δύναται νὰ ἐξισωθῆ μετὰ τὸ θεῖον, τὸ ἐμπνευσμένον τὸ οὐράνιον πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. Δὲν ἐξετάζετε, ἂν ἔχετε τοῦλάχιστον ψυχὴν;

Ἄλλος προῖστάμενος θρησκευτικῆς ομάδος μοῦ ἔγραφε. Τὶ δύναται νὰ πράξῃ ἐφημερίς, τῆς ὁποίας ἡ διευθύντρια φορεῖ δακτυλίδια καὶ καπέλλα μετὰ τεχνητὰ ἄνθη. Ἐπίστρεψον, γύναι εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ τὴν ἡλακίτην.

Ἄλλοτε πάλιν ὅταν ἄρχισα νὰ ἐκδίδω τὴν Ἱστορίαν τῆς Γυναικὸς καὶ ὠμίλησα διὰ τὴν γραφὴν τῶν Ἰνδῶν, ἡ ὁποία θεωρεῖ τὸν ἄνδρα παραίτιον τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας, ἐφάνην δὲ συμφωνοῦσα μετὰ τὴν γνώμην μου, ἐπρωτάθην σοβαρῶς εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὁ ἀφορισμὸς μου. Εὐτυχῶς ὁ εὐφρέστατος κληρικὸς Λάτας καὶ ὁ τότε Βασιλικὸς ἐπίτροπος κ. Διομήδης Κυριακὸς ἐσυνηγόρησαν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐσώθη ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸν.

Ἄλλ' ἐὰν ἤθελα νὰ εἶπῶ ὅσα ἤκουσα καὶ ὅσα μοῦ ἔγραφαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔπρεπε νὰ κάμω εἰδικὴν περὶ αὐτοῦ ὁμηλίαν. Ἄς ἐπανέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΠΕΤΣΟΥ

Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Μαριέττας Μπέτσου, γυναικαδέλφης τοῦ Ἀχ. Παράσχου καὶ ποιητρίας τῆς ἰδικῆς του σχολῆς.

Γυναικὰ μέσης ἡλικίας, διετῆρει ἀκόμη ἴχνη καλλονῆς καὶ ἐπίσημου παραστατικότητος. Ἦτον ἐνδεδυμένη πολυτελῶς καὶ ὠμιλοῦσε μετὰ τὸν στόμφον, τὸν ὁποῖον τῆς εἶχε μεταδώσει ὁ Ἀχ. Παράσχος. Μοῦ εἶχε φέρει στίχους τῆς διὰ τὴν 25ην Μαρτίου, τὸσον δὲ πομπωδῶς μοῦ τοὺς ἀπήγγειλε, ὥστε δὲν ἠμπόρεσα νὰ προσέξω εἰς τὰς ἰδέας, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ λόγια τῆς. Τὸ ὕφος, ἡ ἀπαγγελία, αἱ χειρονομίαι, ἡ συγκίνησις, τὰ δάκρυα ποῦ εἶχεν εἰς τὰ μάτια τῆς μετὰ ἔκαναν

νὰ τὰ χάσω. Ἐὰν ἡ Μαριέττα Μπέτσου ἀνεβαίνει εἰς τὴν σκηνὴν ἀνταντρηρῶς θὰ ἀνεδεικνύετο περισσότερο ὡς ἠθοποιὸς, παρὰ ὡς ποιήτρια.

Ἄλλ' ἡ Μαριέττα Μπέτσου ἀνήκεν εἰς καλὴν οἰκογένειαν, ἦτο γυναικαδέλφη ἐνὸς ἄλλοτε ὑπουργοῦ Ποτλῆ καὶ νυμφευμένη εἰς πρῶτον γάμον μετὰ τοῦ εὐπατρίδου Σκουζέ, ἀδελφοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ μεγάλου οἴκου Γ. Σκουζέ.

Ὁ δεῦτερος σύζυγός τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου εἶχε γίνεи γνωστὴ ὡς ποιήτρια ἦτον ἀνώτερος δικαστικὸς, καὶ εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ποίησιν, χάρις, ὡς ἔλεγεν, εἰς τὸν γαμβρὸν τῆς Παράσχου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐνεθάρρυνε πολὺ.

Ρομαντικῆ, ὅπως ἦσαν αἱ γυναῖκες τῆς γενεᾶς τῆς, εὐπαθῆς, εὐαίσθητος, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιώδης πατριώτης, ἔγραφεν ἰδίως καὶ κατὰ προτίμησιν στίχους πατριωτικὸς γεμάτους λυρισμὸν, τοὺς ὁποῖους καὶ ἀπήγγελε μετὰ ἀληθῆ συγκίνησιν.

Η Κ. JULIETTE ADAM

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου φύλλου εἶχα γράψει εἰς τὸ Παρίσι εἰς τὴν κ. Juliette Adam, τῆς ὁποίας ἐξήτουν τὴν συνεργασίαν. Ἡ κ. Ἀδάμ ἦτο τότε ἐπιφανῆς καὶ μεγάλη, διηύθυνε μίαν Ἐπιθεώρησιν καὶ εἶδε τὸν τόνον τῶν φιλολογικῶν καὶ πολιτικῶν αἰθουσῶν τῆς Γαλλίας.

Εἶναι ἡ ἐπισημοτέρα συνεγάτις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. Εἰς τὸ Πασχαλινὸν φύλλον εἶχα δημοσιεύσει τὸ γράμμα τῆς καὶ τὰς πρὸς ἐμὲ συναδελφικὰς συμβουλὰς τῆς. Συντηρητικῆ ὅπως εἶναι αἱ πλούσιαι καὶ εὐνοημένοι ἀπὸ τὴν τύχην γυναῖκες, μετὰ ἀπέτρεπε μετὰ ὄλην τῆς τὴν δύναμιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδιώξω νὰ ἀνοιχθοῦν πρὸ τῶν Ἑλληνίδων αἱ μεγάλοι λεωφόροι τῆς ἐπιστήμης. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔγραψα, ἠγωνίσθη καὶ προετοίμασα τὸ ἔδαφος ἀκριβῶς διὰ τὸ ἀντίθετον...

Ὅταν πρὸ ἐτῶν ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας καὶ ἔμαθεν ὅτι ἡ Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν ἐξηκολούθει νὰ ἐκδίδεται ἐμεινεν ἐκπληκτος. Αὐτὸ ὁμολογῶ, ὅτι δὲν τὸ ἐπερίμενα, μοῦ εἶπεν Ἐγὼ δὲν ἐκδίδω πλέον οὔτε τὸ μικρὸν Διπλωματικὸν μου Δελτίον.

Τὸ Διπλωματικὸν Δελτίον τῆς καθὼς καὶ ἡ μεγάλη τῆς Ἐπιθεώρησις ἐξηπηρετοῦσαν προγράμματα πολιτικὰ καὶ ἦτο φυσικὸν νὰ μὴν ἐκδίδωνται πλέον. Ἡ Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν ἔμεινε μακρὰν τῆς πολιτικῆς καὶ δι' αὐτὸ ἐξῆσε.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Β'

Ἐξέκοιμα ἀπὸ τὸ μεσαιωνικὸν περίγραμμα τῶν Καρυῶν μίαν προῖαν, τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ ἀργυροῦν σπινθήρισμα τοῦ ὄρθρου εἶδε μορφὴν εἰς τὴν μαύρην ἀοριστίαν τῆς νυκτός. Εἰσέδυσσα εἰς τὸ κάτωθεν δάσος καὶ ἐγενόμην ἕνα μετὰ τὰς σιαῖς. Ἀπέναντί μου μίαν μεγάλην καὶ καθαρά λευκοφάνεια ἠπλώνετο καὶ ὑψοῦτο πολὺ ὑπὲρ τὰ μαύρα σχεδιαγράμματα τῆς γῆς, τῶν λόφων καὶ τῶν δασῶν, διακονισμένη ἀπροσδιορίστως εἰς σημεῖα τινὰ μετὰ ἀμυδρὰς παραδόξους καὶ ἐναλλασσομένας διαχρώσεις. Ἦτο τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Ὅσῳ ἐπροχώρουν, τόσῳ ἐνετεινέτο καὶ διηπλοῦτο ἡ λευκοφάνεια αὐτή, μετὰ τὰς χρωματικὰς διατονίσεις τῆς. Συγγρόνως μυστηριώδης μελικὸς ψίθυρος θίγει βαθμηδὸν τὴν ἀκοήν μου—καὶ βλέπω μετὰ ξυμῆ καὶ τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ ξυμῆ τοῦ Ὄρους καὶ τῆς ἀνατολῆς, νὰ ἀνοίγεται ἔκτασις ὠραία καὶ μυστικὴ, ἕνα διασκότεινον ἀκίνητον θάμβωμα, μίαν καθαρά τεφροῦ τῆς, κυκλοῦσα ὅλην τὴν γύρω εἰκόνα, τὴν ὁποῖαν περιελάμβανεν ὁ ὀφθαλμὸς κάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ. Ἦτον ἡ θάλασσα, ἀπαλλασσομένη ἀπὸ τὰ φύληματα καὶ τὸν ἐφιάλτην τῆς νυκτός, ἐξαπλωμένη διὰ νὰ τυλιχθῆ μετὰ τὸ χρυσοῦν ὕφασμα τοῦ φωτός. Καὶ ὁ μυστηριώδης μελικὸς ψίθυρος ἦτο τὸ πρῶτον χαιρέτισμα τοῦ ὄρθρου ἀπὸ τοὺς λάρυγγας τῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα καλύπτουν καὶ πνίγουν τὰ μυθικὰ δασώματα τοῦ Ὄρους. Οἱ καταρράκται ἐβόιζον γοερῶς—ἡ μόνη φωνὴ ἡ διαταράττουσα τὰς νεκρὰς νύκτας τοῦ Ὄρους—ἐξορμῶντες θιελῶδεις ὄλοι πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τὰ ἄβυθα καὶ τὰ ἀπόκρημα τοῦ Ἀθῶνα, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔβαινον· ἡ βοή των ἤρχετο πρὸς ἐμὲ ὡς μακρὴν χιθόνιος ἀργίλη φωνή, ὅσῳ ἐρριπτόμην πρὸς τὸ κάτω, ἂν καὶ δὲν εἶχον ἀπομακρυνθῆ, εἰμὴ δίωρον ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ἐκκινήσεώς μου. Ἦτον ὁ πρῶτος χαιρέτισμος τοῦ «βράχου», ὅπως καλεῖται ἐπιτοπίως ὁ Ἀθῶνας, τὸ μεγαλοῦψές αὐτὸ ἐξόρμημα πετρομάτων καὶ ἀναγκλιήσεων τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, ἡ αἰνιγματώδης αὐτὴ διανέφελος σκοπιά, περὶ τὴν ὁποῖαν ἐλλείσαν τὰς τραγωδίας των καὶ τὰς θλίψεις των, τοὺς πόθους των καὶ τὰς ὑπάρξεις των τόσῳ ἀπὸ αἰώνων.

Ἰδοῦ, ὑπὸ τὴν ἀσκότεινον πλέον προῖαν ἐν μέσῳ τοῦ θαυμασιωτέρου σκηνογραφήματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἴδῃ καὶ νὰ φαντασθῆ ὁ ἄνθρωπος, σκηνογραφήματος ἀπὸ λάμψεις, ἀπὸ λευκότητα, ἀπὸ γλαυκότητα, ἀπὸ πράσινον, ἀπὸ ἰώδεις ὠραιογράμμους νήσους, ἀπὸ ἀρμονικὰ

JULIETTE ADAM

ἄδυνα καὶ διαστήματα ἀκτῶν, σκηνογραφήματος ζῶντος καὶ κινουμένου, μετὰ τὴν μεθυστικὴν εὐωδίαν τοῦ ἑαρινοῦ ἀνέμου καὶ τῶν ἀνθέων καὶ τῆς θαλασσίας ἄλμης, μετὰ τὸ ῥίπισμα τῆς κρυσταλλίνης αὔρας, μετὰ τὰ μελικὰ καὶ ποικιλότονα ἐκφωνήματα τῶν μυριάδων πτηνῶν, μετὰ τοὺς ἀπροσδιορίστους ἄλλους θορύβους τῆς ἐπανερχομένης εἰς τὴν ζωὴν δημιουργίας, ἰδοῦ διαγράφεται ἐξαίφνης ἐνώπιόν μου, πρὸς τὰ δεξιὰ, τὸ νέφος, ἡ κορυφή, ἡ ἀπειλή, ἡ μεγαλειότης, τὸ κρύσταλλον, ὁ ἀδάμας, ἡ παραδοξότης, ἡ ἐκπληξίς, ἡ σφίγις, τὸ τριγωνογράφημα, ἡ πυραμῖς, ἡ σύγχυσις, ἡ ἐκείναξις, ἡ βραχῶδης βολίς, ἡ στεφάνη τοῦ Ἀθῶνα.

Αὐτὴ εἶναι ἀκριβῶς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἄμεσος ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν θέαν αὐτήν, ὅταν ἐμφανισθῆ διὰ μᾶς καὶ ἐξαίφνης ἐνώπιόν σου τὸ «ἱερὸν ὄρος», ὅταν διαγραφῆ ἐκ τοῦ ἐγγύς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου εἰς τὸν ὀρίζοντα ἡ παράδοξος μορφὴ του καὶ ἡ παράδοξος σύστασις του. Εἶναι κεκαλυμμένος ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἄνω μετὰ χιθόνια, αἱ ὁποῖα τὸ περιπνίγουν μέχρι τῆς κορυφῆς του, μέχρι τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς Μεταμόρφώσεως, τοῦ ἐπιστέφαντος καὶ καλύπτοντος αὐτήν, οὐτινος μόλις διακρίνεται, διὰ τῆς αἰθρίας τῆς ἀτμοσφαιρας, τὸ ὠραῖον καὶ παρήγορον Βυζαντινὸν σκιαγράφημα.

ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΑΔΡΑΝ

Δάντης και Σαίξπηρ, είναι ο Βύρων και ο Βίκτωρ Ούγκω και ο Ίψεν.

Δέν ζητώ με τ' ανωτέρω να υποβιάσω την αξίαν του απαραιμίλλου γελοιογράφου του «Ληξουριού», του μοναδικού παρωδοῦ του «Καυγά» και της «Δευτέρας Παρουσίας». Θέλω μόνον να την εξακριβώσω την αξίαν αυτήν. Ο πεζός λόγος είναι και ούτος ἴδιος κόσμος νοήσεως, βαίνων παραλλήλως του ποιητικῶ. Ο Λασκαράτος ὕστερον ἀπὸ τὰ «Διάφορα Στιχουργήματα» τῶν νέων ἐτῶν του, συγγράφας εἰς τὸ πεζὸν ἐν ὄριμῳ ἡλικίᾳ τοὺς «Χαρακτήρας του» ἔργον τὸ ὁποῖον, ὡς μανθάνω, θεωρεῖ σπουδαιότερον τῶν στίχων του, ἐπιζυρώνει καταλλήλως τὴν κρίσιν ἡμῶν. Οἰασδήποτε δὲ φύσεως καὶ ἂν εἶναι τὰ περὰ τοῦ Πηγάσου του, φέρεται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν χάριν καὶ μετὰ τὴν ἀνεσιν τῶν προνομιούχων ἐμπνευσμένων τοῦ κόσμου. Ἄγνωστον ἂν ἡ μεγαλοφροσύνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ να λύσῃ τὸν ἀφορισμόν του, ἀνευ ὄρου. Ἡξεύρω μόνον, ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες ὀφείλουν ἓνα ἀνδριάντα εἰς τὸν ποιητήν.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

Ἄδυνατίζεν ἡ βασιλοπούλα κάθε μέρα περισσότερο ἔχανε τὴν ὕρεξί της καὶ τὰ ὄραιά της χρώματα, ἀλλὰ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς τῆς μεταβολῆς. Ὁ βασιλεὺς προσπαθοῦσε νὰ τὴν διασκεδάσῃ, τὴν ἐπήγαινε παντοῦ, ἐκδρομάς, θεάτρα, χοροὺς, δὲν ἄφινε τίποτε, ἀλλ' ἡ βασιλοπούλα ἔμενε ψυχρὰ καὶ ἀκίνητη, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκετο. Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἦτο σῶμα, χωρὶς ψυχὴν, ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ εἶχε φύγει ἀπὸ μέσα της καὶ ὅτι ἦτο μία κούκλα, ἡ ὁποία ἐκινεῖτο μετὰ μηχανισμόν. Ἄν ὅμως οἱ γονεῖς της ἐπρόσεχαν ὀλίγον περισσότερον, θὰ ἔβλεπαν ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἓνα θεάτρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ζωὴ τῆς βασιλοπούλας ἐπανήρχετο. Εἰς αὐτὸ τὸ μικρὸν θεάτρον ἓνας καὶ μόνον τραγουδιστὴς ἐτραγουδοῦσε σύντομα καὶ ὄραια τραγούδια, γεμάτα αἴσθημα καὶ πάθος. Ὁ τραγουδιστὴς αὐτὸς ἦτο νέος πολὺ μετὰ τὴν ἔκφρασιν εἰς τὸ πρόσωπόν του, μετὰ τὴν εὐγένειαν εἰς τὴν στάσιν του, μετὰ τὴν πάθος εἰς τὴν φωνήν, μετὰ τὴν χάριν εἰς τὰς

ΟΙ κ. κ. ΑΪ ΖΕΛΜΠΕΡΓ ΚΑΙ ΚΡΑΟΥΣ

Οἱ ξένοι ἰατροὶ τοῦ Βασιλέως

"Επειτα έχω ένα παράπονο. Πώς λές: «*κα- νείς δεν μ' αγαπάει*» αφού παρακάτω όμολο- γής πώς εγώ σ' αγαπώ καλλίτερα από όλους. Τό ξέρεις λοιπόν, τό μαντεύεις, αγαπημένο μου χλωμό τριαντάφυλλο....

Από τὰ αινίγματα που μου βάζεις να σου λύσω καταλαβαίνω ότι είσαι θυμια μιὰς κακής και άδικης μοίρας, που σκληρά και άμείλικτα σου κόβει τό ώρατο παιδικό γέλιο από τό στόμα και προσπαθεί να σου ξεριζώση κάθε αγάπη και χαρά από τήν ψυχή.

Μά δεν θά τής περάση τής κακής μοίρας, μικρούλά μου. Δεν είναι φυσικό και δυνατό να τής περάση. Πρώτα γιατί στην ηλικία σου ή χαρά και ή αγάπη είναι τόσον βαθειά ριζωμέ- νες εις τήν καρδιά που καμμιά δύναμις δεν μπορεί να τής ξεριζώση. Είμαι δε βέβαιος πώς δεν πρόφθασε να φύγη τό γραμματάκι σου και ή χαρά είχε ξαναπλημμυρήση τήν ώραία σου καρδιά. "Αν ηύρες έξαφνα κανένα τρόπο να κάμης καλό είτε στους δικούς σου είτε σε κανένα δυστυχισμένο, τότε για βέβαια ή ευτυχία σου θά κρατή ακόμη. "Η αν ή μη- τέρα σου, μετανοημένη γιατί σ' έμάλωσε— και στοιχηματίζω πώς είχες φάει γερή κατσά- δα όταν μουγραψες—σου χάρισε τίποτε γλυκά χαδάκια, τότε ή δυστυχία δεν μένει πειά ούτε ως σκιά εις τήν ένθύμησί σου.

Γι' αυτό άς άφίσωμε τὰ αινίγματά σου ά- λυτα, γιατί είναι δύσκολο να λυθούν. Και γιατί ακόμη και μένα, που είμαι πολύ μεγαλείτερός σου, κάθε στιγμή ή μοίρα με δοκιμάζει με πληγώνει, με κάνει να πονώ. Σήμερα έπόνεσα πολύ. "Αλλά τό γραμματάκι σου ήρθε στην ώρα που έπρεπε και μου γλύκανε τόν πόνο. "Οχι βέβαια γιατί σε αίσθάνθηκα πειό λυπημένη από μένα, αλλά γιατί έσκέφθηκα πώς πρέπει να γείνω δυνατός, να νικήσω κάθε δυσκολία στη ζωή, για να μπορέσω να σε βοηθήσω, να κάμω κάτι για τήν ευτυχία σου.

Αγαπημένο μου άσπρο Τριαντάφυλλο, ψή- λωνε και μεγάλωνε γερά, βυθίζοντας βαθειά τής ρίζες τής ζωής σου εις τήν γή τή γόνιμη. Πίνε τό φώς του ήλιου που εις τήν αύγή πλέει πάντα μέσα σε χρυσοκόκκινες πορφύρες. Μην ξεχνάς ότι ή μοίρα που βγάζει από τό μεγάλο βιβλίο της κάποια βαθειά και ανεξήγητα μυ- στήρια, δουλεύει ίσως αυτή τήν στιγμή σε μιὰ απόμακρη και άγνωστη χώρα για τήν ευτυχία σου. Ποιός ξέρει αν στό περιβάλλο που άνθεις χωρίς δενδράκια δυνατά τριγύρω σου, δεν σου άπλώση έξαφνα μιὰ δυνατή σκιά και δεν σκορ- πίση αηδόνια γλυκολάλητα να τραγουδούν τήν άνθησι τής νεότης σου.

Μ' αυτό τό όνειρο, "Ασπρο μου Τριαντά- φυλλο, άψήφησε τὰ σκοτεινά αινίγματα και ζήσε με έλπίδες για τὰ μέλλοντα, που με άληθινή χαρά τὰ περιμένη για τήν ευτυχία σου ό πιστός και άφωτισμένος φίλος σου

Στέφανος

ΜΗΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Τὰ παιδιά που έχουν αδύνατα πόδια, που κλαίουν χωρίς άφορμήν, που προσβάλλονται από σπασμούς είναι θύματα του φασκίωματος. Τι- ποτε δεν έμποδίζει τήν κανονικήν κυκλοφορίαν του αίματος και δεν εξασθενεί τόν παιδικόν σκε- λετόν, ύσον ή άκίνησία και ή αδράνεια των με- λών του σώματος, τήν όποιαν προκαλεί τό φά- σκωμα. Και όμως υπάρχει και σήμερα ακόμη μεγάλος αριθμός μητέρων, αί όποια έληξεαζό- μιναι από τὰς παλαιάς ιδέας τής γαργιάς ή τής πενθεράς μεταβάλλουν τό παιδικόν σώμα εις ένα κομμάτι κούτσουρο.

Πρώτη φυσική συνέπεια τό μουδιασμα χειρών και ποδιών, ή εκ τής άκαμψιάς τής σπονδυλι- κής στήλης κούρασις, τὰ εκ των ούρων και εκ- κριμμάτων συγκαύματα, ή δύσπνοια από τήν ύ- πτίαν πάντοτε κατάκλισην. Δευτέρα συνέπεια, εκ- νε ρισμός του παιδιού, κλάμματα, αδιάκοπος άυ- πνία, έμετοί, πόνοι, σπασμοί.

Κάτω λοιπόν τό φάσκωμα. Μόνον ή μέση με τήν νεφρικήν περιφέρειαν πρέπει να φασκίω- νεται έλαφρά και δια τήν διατήρησιν τής θερμο- τητος και δια τήν ύποστήριξιν τής σπονδυλικής στήλης κατά τους πρώτους μήνας. "Αλλ' επειδή ό παιδικός οργανισμός είναι λεπτός είναι άπα- ραίτητον και τό έσωτερικόν πανί τής καθαριό- τητος να είναι λεπτόν και μαλακόν μάλλινον και μικρά λεπτοτάτη από μουσελίνα μάλλινη φλα- νέλα χωρίς μανίκια να διατηρη εις όμαλήν θερ- μοκρασίαν τό παιδικόν σώμα.

Μάλλινα πανιά πρέπει να έχωμεν άφθονα, ως και φλανέλες. Από μολτόν δε πρέπει να είναι ή λουρίδα που προσαρμόζομεν όπίσω εις τήν μέση με φασκιά, τήν περνούμεν άνάμεσα από τὰ σκέλη και τήν στερεώνωμεν με λεπτή παραμάνα εμπρός εις τό στομάχι.

Μολετόν επίσης πρέπει να έχωμεν πολλά, και ευθις ως αισθανθώμεν υγρασίαν αλλάζομεν τό μικρό από ό,τι έβρεξε, τό όποιον άμέσως ρίπτεται εις λεκάνην μεγάλη με νερό, ξεροτυπίζεται και έ- πεται σαπουνίζεται. Εις τήν ένδυμασίαν των μι- κρών πουθενά δεσμάτα με κόμβους, άλλ' ούτε χοΐσις καρφίτσας. Μόνον παραμανών λεπτών και και κούμπωμα στα πλάγια και εις τό στομάχι.

Για τής μητέρες παιδιών μιὰ άμερικανική μη- χανή πλυσίματος άπλοποιεί υπερβολικά τό ζήτη- μα τής καθαριότητας. Κάθε πρωί γεμίζουν ένα μαστέλο με χλιαρό νερό, εις τό όποιον ξύνουν όλίγο σαπούνι, ρίπτουν όλα τὰ ακάθαρτα ρούχα του μικρού μέσα, βυθίζουν τήν μικράν μηχανήν τήν όποιαν κινούν χωρίς κανένα κόπον από τὰ επάνω προς τὰ κάτω. Μέσα εις ένα τέταρτον, χωρίς να εγγίξετε τό χέρι σας εις τό νερό, τὰ ρούχα είναι πλυμένα και ξεβγαλμένα, έτοιμα για στεγνώμα. Κατά τόν ίδιον τρόπον γίνεται όλό- κληρη μπουγάδα έντός τριών-τεσσάρων ώρων και με τό μισό μόνον σαπούνι που έξοδεύομεν για τήν τακτική μπουγάδα.

Εις τήν "Αμερικην γίνεται ό εξής συνδυα- σμός: Εις τό μπανάκι με τό έλαφρό χλιαρό νε- ρό που πέρνει κάθε πρωί τό λουτρό του τό μω- ρό, ευθις που τό βγάλη ή μητέρα τό στεγνώνει μέσα εις μιὰ φλανέλα, και τό ντύνη με τὰ κα- θαρά του φορέματα, εις τό ίδιο νερό ρίπτει άμέ- σως τὰ ρούχα του μαζί με τής περασμένης ήμέ- ρας, τὰ ξεροτυπίζει με τήν κίνησιν τής μηχανής, που μοιάζει μεγάλο χωνί, αλλάζει τό νερό, προσθέτει νέο με λίγο σαπούνι τὰ ξαναροίπτει μέσα, θέτει τήν μηχανήν για δέκα λεπτά εις ευώδη. Οικονομία χρόνου, καθαριότητας, κόπου υπηρεσίας και σαπωνιού. Πληροφορία περι του τρόπου τής προμηθείας τής μηχανής εις τό "Επαγγελματικόν Σχολείον τής Ένώσεως των "Ελληνιδών, "Οδός "Ομήρου 24, όπου εισήχθη ήδη αυτή προς εκμάθησιν των μαθητριών του Οίκου. Τμηματος.

Μητέρα και παιδαγωγός

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ :

A'.

"Η λέξις φεμινισμός κτυπά ακόμη άσχημα εις τὰ ελληνικά αυτιά, διότι κατά τήν γενι- κήν αντίληψιν σημαίνει ένα παράδοξον δόγμα, τό όποιον δια τους πολλούς θεωρείται άπρα- γματοποίητον και γελοϊον. "Η κοινή αντίλη- ψις είναι ότι ό φεμινισμός ζητεί να μεταβάλη τήν γυναίκα εις άνδρα, να εκτοπίση αυτόν από τήν ενεργόν δράσιν και να του αναθέση τὰ έργα τὰ μέχρι τουδε προωρισμένα δια τας γυ- ναίκας.

Φυσικά μιὰ τοιαύτη αντίληψις εξεγειρεί τήν αγανάκτησιν των αγαθών ανθρώπων και των δύο φύλων. Οί σύζυγοι φρίττουν πρό του νεω- τερισμού αυτού, ό όποιος άπειλει να καταρ- ρίψη τόν θρόνον τής κυριαρχίας των, να αφρι- ρέση από τὰ σπίατα των τήν μητέρα και τήν

οικοδέσποιαν, δια να τήν μεταβάλη εις άν- δρα ψηφοφόρον και ψηφοθήραν.

"Η περι φεμινισμού αρχική αντίληψις ύπηρε- τοιαύτη παντού και εις τους πλέον ακόμη φι- λελευθέρους λαούς. Δεν εβράδυναν όμως να καθορισθούν αί αρχαι του και βαθμηδόν να αναγνωρισθῆ ως ανάγκη έπιτακτική, έπιβαλ- λομένη από τήν εξέλιξιν του πολιτισμού, από τους νέους οικονομικούς όρους τής ζωής, οι όποιοι έχουν ως έπακολούθημα τήν αγαμίαν δι' ένα μεγάλον αριθμόν γυναικων και άνδρων και τό αδύνατον τής συντηρήσεως τής οικογε- νείας από μόνην τήν άνδρικήν εργασίαν, κ. ά.

Σοσιολόγοι, φιλόσοφοι, ανθρωπολόγοι, διά- σημοι συγγραφείς, δημοσιογράφοι και πολιτευ- ται ανέλαβαν τήν μελέτην του φεμινισμού και δια του κύρους των έδωκαν τήν όριστικήν του κατεύθυνσιν. "Ο προσηλυτισμός όλων αυτών των επισήμων άνδρων εις τόν φεμινισμόν είναι άπλούστατος. "Ως εκ τής ανωτέρας διανοητι- κότητός των άντελήφθησαν ευθις άμέσως ότι αί αρχαι του φεμινισμού δεν έχουν τίποτε τό κοινόν με τὰς γελοίας παραδόσεις, με τὰς όποιας τόν περιέβαλεν ή άκρισία και ή επιπο- λαιότης ή όποια έχρακτήρισε τας περι αυτού κυκλοφορούσας διαδόσεις.

Διότι δεν είναι μόνον εις τήν ιδιωτικήν ζωήν όπου κυκλοφορούν ψευδεις διαδόσεις, προ- καλοῦσαι πολλάκις τελείας καταστροφάς. "Η άλήθεια εκμηδενίζεται εις πολύ ευρύτεραν κλίμακα, όταν πρόκειται περι ιδεών γενικωτέ- ρων κοινωνικων ή θρησκευτικων. Με πόσα άλλως τε θύματα ή συκοφαντία δεν έπλήρωσε τας προόδους τής επιστήμης, τήν έλευθερίαν τής συνειδήσεως και όλας τας ει- ρηνικας κατακτήσεις τής ιδέας επί των προ- λήψεων.

"Ο φεμινισμός ειχεν επίσης τὰ θυμάτα του. Σήμερα όμως ένόηθη ότι σκοπός του δεν ύ- πηρε ή άνατροπή των φυσικων νόμων, άλλ' ή βελτίωσις τής θέσεως τής γυναικός και του παιδιού και κάποια δικαιοσύνη κοινωνική εν αναλογία προς τας σχέσεις των δύο φύλων.

Τουτο όφείλεται εις τό ότι οι άνδρες όσον ύψηλότερα άνέρχονται εις τήν πνευματικήν και ήθικην ιεραρχίαν, τόσον άπαλλάσσονται από τας τυραννικας ιδέας τής άπολυταρχίας, που εξ- ασκοῦσαν κατά των ειλωτωνακαί των μαύρων οι μεγάλοι γαιοκτήμονες του παρελθόντος. Πολλοί εξ αυτών όχι μόνον άνήλθαν υπεράνω των προνομίων τής τυραννικής ατιμωρησίας, αλλά και έζητήσαν τήν κατάργησιν αυτών και παλαιούν σήμερα υπέρ του έργατου και τής καταδυναστευομένης γυναικός.

Εἰς σειράν σημειώσεων ἢ δώσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν τελειωτέραν τὴν ἔννοιαν τοῦ φεμινισμοῦ καὶ τῆς εὐεργετικῆς αὐτοῦ ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν.

Φεμινισμός

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ Κυβέλη ἠγαγάσθη καὶ αὐτὴ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ γούστα τοῦ κοινοῦ. Ἀλλὰ θετικὴ καὶ μὲ συστηματικὴν ὀργάνωσιν ἐργασίας ἐδέχθη μὲν μίαν ἐπιθεώρησιν, δὲν κατέρχεται ὅμως ἡ ἰδία μέχρις αὐτῆς. Ἀπ' ἐναντίας τὰς ἡμέρας τῆς Ἐπιθεωρήσεως ὀρίζει διὰ νὰ ξεκουράζεται.

Μένει εἰς τὴν comedie καὶ μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα εἰς τὸ σοβαρόν, τὸ κλασικὸν δράμα, καὶ τὴν τραγωδίαν. Ἡ Δευτέρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῶν σοφῶν καὶ σοβαρῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τῆς διανοητικότητος. Ἔργα τοῦ Ἰψεν ὡς τὸ Κουκλόσπιτο καὶ τὴν Ἔδλαν Γκάμπερ, ἔργα ὡς τὴν Ἰουλία τοῦ Στρίντερπερκ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέλη ὑπερέβη τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ τὴν τέχνην τῆς ἀναδεικνύουν καὶ εἰς τὸ κοινὸν παρέχουν μίαν ἰδιαιτέραν καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ θιάσός τῆς ὅλος ἀναδεικνύεται ὄχι μόνον ὡς ἐργαζόμενος εὐσυνείδητα, ἀλλὰ καὶ τελειοποιεῖται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Εἰς τὴν Ἰουλίαν ὁ κ. Παπαγεωργίου ἔπαιζεν ἔξοχα καὶ ὅλη τὰ μέλη τοῦ θιάσου παρηκολούθησαν τοὺς δύο πρωταγωνιστάς εἰς ἀνάλογον κλίμακα.

Εἰς τὰ ἐλαφρότερα ἔργα ὡς τὸ Θεόδωρος καὶ Σα καὶ τὴν κ. Πρὸεδρος ποῦ ἐδόθησαν ἐφέτος μεταξὺ ἄλλων, ἡ Κυβέλη εἶναι χαριτωμένη καὶ τὸ θεατρὸν τῆς εἶναι πάντοτε γεμᾶτο ἀπὸ κόσμον ποῦ γελᾷ, ἀπολαμβάνει καὶ χειροκροτεῖ μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν συμπαιθεσάτην πρωταγωνιστρίαν.

Ἡ Ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Μωραΐτιν, ἂν κρίνηται εἰς ὅλα τὰ περασμένα ἔργα του καὶ ἀπὸ τὸ φυσικὸν χιοῦμορ τοῦ καλοῦ μας εὐθυμογράφου θὺ εἶναι ἀπολαύσις ἀληθινή, δι' αὐτὸ καὶ ἀναμένεται μὲ ἀνυπομονήσιν.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Γαρίδες σαλάτα. Τῆς βράζειτε 5 λεπτά. Τῆς βάζετε εἰς τὴ σκάρα εἰς φωτιὰ σιγανὴ καὶ τῆς στριφογυρίζετε ἄλλα 5 λεπτά. Ἐπειτα καθαρίζετε τῆς οὐρὲς ἀπὸ τὸ φλοῦδι των χωρὶς νὰ ἀφαιρέσετε τὰ κεφάλια ἄλλ' οὔτε νὰ τὰ καθαρίσετε. Ἐγετὲ βράσει καὶ περάσει ἀπὸ τὸ τρυπητὸ πατάτες. Ἐτοιμάζετε ἄφθονη μαγιονέζα. Ἀνακατώνετε τὴ μισὴ μαγιονέζα, καθὼς καὶ τὰ λυομένα σας τουροσιά μὲ τῆς λυομένες σας πατάτες. Τὰ βάζετε εἰς φόρμα λαδομένη, τὰ σερβίρετε εἰς πιατέλα. Σκεπάζετε τὴ σαλάτα σας μὲ τὴν μαγιονέζα καὶ ἔπειτα τοποθετεῖτε τῆς γαρίδες κατὰ διαστήματα μὲ τὰ κεφάλια πρὸς τὰ κάτω καὶ μὲ τῆς οὐρὲς πρὸς τὰ ἑπάνω. Τὸ μεταξὺ γυρνίρετε μὲ δακτυλίδια ὅσο βρασμένα παντζάρια, μὲ ραβδάκια ἀπὸ καρότα, μὲ καρδιὲς μαρουλιοῦ καὶ μὲ αἰγὰ τυτιά, κομμένα εἰς ὁμοίμορφα σχήματα. Ἐχετε ἓνα θαυμάσιο καὶ ὀρεκτικώτατο δεύτερο πιάτο εἴτε γιὰ πρόγευμα εἴτε γιὰ γεῦμα.

Γαρίδες φρεκαδέ. Τῆς κόβετε εἰς δύο μαζί μὲ τὰ φλοῦδια των. Χωριστὰ βράζειτε καὶ κοκκινίζετε μὲ καλὸ λάδι 2-3 κρομμύδια, μαϊτανό, ἀρκετὰ ψιλοκομμένα καρότα καὶ κολοκυθάκια, τὰ ὅποια σβύνετε μὲ κρασί. Ὅταν λυώσουν τὰ περνάτε ὅλα ἀπὸ τὸ τρυπητὸ, ἢ ἀπὸ τὸ σιπτιρί τοῦ πουρέ. Τὰ ξαναβάζετε στὴν κατσαρόλα, βάζετε ἓνα ποτήρι νερὸ καὶ ἀρκετὲς ντομάτες καὶ ὅταν ἀραιωθοῦν ρίχνετε τῆς γαρίδες, τῆς ἀφίνετε νὰ βράζουν δέκα λεπτά προσθέτετε μίαν καλὴ κουταλιὰ γαλλικὴ μοιστάρδα, σερβίρετε στὴ μέση τῆς πιατέλας τὰ χορταρικά σας καὶ γύρω τῆς γαρίδες. Ἄν σὰς ἀρέσει τὸ σκόρδο, προσθέτετε τὸ τέταρτον μίαν σκελίδας ἔνω βράζουν. Βάζετε φυσικὰ καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἀλατοπίπερο.

Γαρίδες πιλάφι. Τῆς κόβετε χωρὶς νὰ τῆς παστρέψετε. Κοκκινίζετε μὲ λάδι ἓνα κρομμύδι ψιλοκομμένο, τὸ σβύνετε μὲ ἓνα καλὸ ποτήρι ἄσπρο ἢ μέσο κρασί. Ψιλοκόβετε ὀλίγα σπανάκια, μαρούλια καὶ μαύρη ψιλὴ σταφίδα. Βάζετε καὶ ἀραιὰ μπιζέλια καὶ τὰ ἀφίνετε νὰ βράσουν. Ὅταν εἶναι ἔτοιμα προσθέτετε ἀρκετὲς ντομάτες, καὶ τὸ νερὸ ποῦ χρειάζετε γιὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ριζιοῦ. Καὶ κάνετε τὸ πιλάφι σας, ὅπως ὅλα τὰ νησίσματα πιλάφια.

Γαρίδες σούπα. Κοκκινίζετε μὲ λάδι καὶ μὲ βούτυρο ἓνα ὀλίγερο κρομμύδι, καρφωμένο μὲ 2-3 γαρύφαλα, προσθέτετε ψιλοκομμένα ὅσο ὅλα τὰ χορταρικά τῆς ἐποχῆς. Δηλ. πατάτες, κολοκύθια, φασολάκια, καρδιὲς μαρουλιῶν, καρότα καὶ μπιζέλια. Τὰ στρεφογυρίζετε στὴν κατσαρόλα νὰ μυρίσουν μὲ τὸ κοκκινισμένο κρομμύδι, τὰ σβύνετε μὲ ἓνα ποτηράκι ἄσπρο ἀρετσίνωτο κρασί. Προσθέτετε τὸ ἀνάλογο γιὰ τὴ σούπα σας νερὸ μὲ ντομάτα περασμένη. Ὅταν βράσῃ, ρίπτετε τῆς γαρίδες σας κομμένες εἰς τρία, ὀλίγο ρύζι καὶ τὸ ἀνάλογο μαϊτανό καὶ ἀλατοπίπερο. Ὅταν εἶναι ἔτοιμα κόβετε τὴ σούπα σας μὲ ἀυγολέμονο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ φαγητὰ γίνονται καὶ μὲ ἀστακό, φρέσκο ἢ τοῦ ζουτιοῦ.

Γαλλίς κυρία ζητεῖ παραδόσεις καὶ εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Κηφισίαν. Ἀναλαμβάνει νὰ συνοδεύῃ καὶ δεσποινίδας εἰς περίπατον. Πληροφορίαι εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, Ὅδὸς Ὁθωνος 4.

Καθηγητῆς τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐκ τῶν γνωστοτέρων διαθέτει ὥρας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον διὰ μαθήματα πιάνου. Μέθοδος ἀποτελεσματικὴ. Τιμαὶ λογικαί. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

**Μέγα Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ**

16 — Ὅδὸς Περικλέους — 16